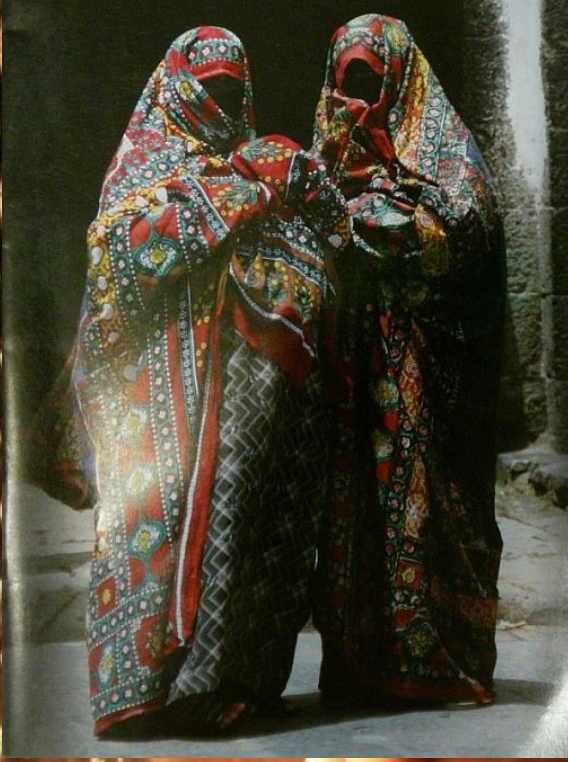

MÜSLÜMAN HALKLAR için dua edelim

Bölüm 5: Avrupa & Amerika

Müslüman halklar için dua: AVRUPA & AMERİKA

Holanda'daki müslümanlar

800.000 kişi - Harita: 29

Yüzlerce sene önce, Holanda bir kolonial devleti idi, yani dünyanın birçok yerinde sömürgeler (koloniler) vardı. Bunların en büyüğü ve önemlisi Endonezya idi, o da tabii ki, çoğunlukla müslümandır. Başka bir koloni, güney Amerika'da bulunan Surinam idi. Surinam'da bugüne birçok Hindistanlı yaşıyor. Onların arasında da çok sayıda müslüman var. Ve eskiden beri o kolonilerden birkaç kişi Holanda'ya yerleşmişlerdi. Ama Holandalıların çoğu onları fark etmedi. Ancak 40 sene önce, Türkiye ve Maroko'dan çok sayıda işçiler gelmeye başladı.

En başta sadece erkekler gelirdi. Onların amacı, Holanda'ya yerleşmek değildi. Birkaç sene kalıp para biriktirip, memleketlerine dönmek istediler. O yıllarda Holanda'nın ekonomisi çok hızlı büyüydü. Yabancılar da ucuz işçiler idiler, Holandalı işçilerden çok daha az para için çalışmaya razıydılar. Ekonomik durum kötüleşince, hükümet yeni işçilerin gelmesini durdurdu. Ama kendi Türkiye ve Maroko'da işsizlik çok yüksek olduğu için, kimse memleketine dönmek istemedi. Yavaş yavaş ailelerini de Holanda'ya getirdiler. Böylelikle orada şimdi bir türk ve marokolu azınlık meydana gelmeye başladı. Bugün Holanda'da yakın 800.000 müslüman yaşıyor:

Türkiye	310.000
Kuzey Afrika (Maroko)	290.000
Surinam	70.000
İran ve Afganistan	45.000
Arap devletlerinden	30.000
Somalia	25.000

İlk gelen müslümanlar, çoğunlukla köylü, okumamış kişiler idi. Daha sonra onlar için 400 tane cami yapmaya başladılar. Bu işçilerin kızanları ve torunları, iki halkın arasında kalıyor ve hiç bir yere uyamıyorlar. Birçokları eğri yola düşüyorlar, mafyacı ya da narkoman oluyorlar. Bu büyük kasabalarda kocaman bir problemdir.

Bu yeni kuşağın birçok genci şöyle diyorlar: "Artık Türk müyüm, Marokulu muyum, Holandalı mıyım, diye şaşırıyorum. Ama müslüman olduğumdan şüphem yok. Ve onunla gurur duyuyorum." Bunların birçoğu yeni bir islamiyet, modern bir 'Avrupa müslümanlığı' yaratmaya çalışıyorlar. İnternette, kitaplarla ve tartışma toplantılarında müslüman olmayanların dikkatini çekmeye çalışıyorlar. Başkaları gene, Avrupanın kültürüne sırt çevirip, radikal ve fanatik müslüman oluyorlar. Avrupa'nın halkları çürük olduğunu ve islamiyetin tek çare olduğunu söylüyorlar.

Holandalı kiliselerde imanlılar şaşılıyorlar, neden bugüne kadar sadece az kişi Rab İsa'yı kabul etmişler. Yabancıların geldikleri ilk yıllarından beri onlara konuşmaya denediler. Sık sık müslümanlar için Çocuk ve gençlik dersleri yaparlar, incil ve broşür dağıtırlar. Ama en büyük problem şudur: kilisenin içinde sadece bir avuç imanlı gerçekten ve yürekte yabancılar karşı açıktır, onlara kabul etmeye hazırdır ve onlara müjdeyi getirmeye çalışıyorlar. Öbürleri yabancılar karşı soğuk dururlar. Müslüman yabancılar bunu anlayınca müjdeye karşı soğuk dururlar ve elini çekerler. Son 30 sene içinde Holanda'da yakın 1500 müslüman vaftiz oldu. İranlı bir topluluk kuruldu, Afganlılar arasında küçük bir toplantı var ve türkçe konuşan üç kilise de var. Yabancı imanlıların çoğu aynı zamanda bir holandalı kiliseye de giderler.

DUA KONULARI:

- Rab, Holandalı kiliselerin içinde bir uyanış versin. Çoğu protestan kiliseler, gerçek müjdeyi unuttular.
- Yerli imanlılar, korkuyu yenip, yabancıları sevmeyi başlasınlar. Onların dillerini (türkçe ve arapça) öğrensinler.
- İmana gelmiş olan müslümanlar için dua edelim: onları öğreten kişiler bunu iyi yapsınlar. Rabbe bağlı kalsın (birçok kişi birkaç sene içinde dünyaya dçnerler).
- Rab yerli imanlılara yeni fikirler versin, bu ikinci ve üçüncü kuşak müslümanlara nasıl yeni metodlarla incili duyursunlar.
- Birkaç kilise ve imanlılar için dua edelim: Amsterdam ("Müjde Topluluğu") - Rotterdam - Amersfort - Enşede

Almanya'daki müslümanlar

Harita: 29

Aşağıda, Nazım ben İman adında Almanya'da Rabbe gelen bir eski müslümanın şahitliğini okuyoruz:

"Hayatımın ilk yıllarını bir arap devletinde geçirdim. Benim bütün dünyam müslüman idi: müslüman olarak yetiştirildim ve terbiye gördüm. Daha küçük yaşta Kuran kurslarına katıldım, Kuran'ın birçok surelerini ezberledim ve çok uğraştım iyi bir müslüman olayım, başka müslümanlara örnek olayım. Ailemde sunni adetlerine çok önem verilirdi, yani hayatımız büsbütün Muhammed'in hayatına örnek idi.

Daha sonra ailem Almanya'ya taşındılar. Orada da uğraştım, hayatımı müslüman kurallarına ve kanunlarına uygun olarak yaşıyayım. Ama çok çabuk fark ettim ki, bu başka bir devlette kolay olmuyor. O vakit ufak bir kasabada yaşırdık, orada cami yoktu. Etrafımdaki Almanlara bakınca onların dinsizliğine ve hiç bir şeye inanma-dıklarına çok şaşım, çünkü bizim memlekette din meselesi çok büyük bir yer alırdı. Ben de koyu bir müslüman olduğum için kısa bir zaman içinde bütün Almanlara 'kâfır damgasını vurup onları "Allahın gözünde iğrenç günahkârlar" olarak görmeye başla-dım. 'Hristiyanlık' sözü işitince, aklıma en pis, en iğrenç şeyler gelirdi; Allahın kanunlarına hiç dikkat etmeyen bir yaşam tarzı aklıma gelirdi. O yıllarda müslümanlığı cyle sarıldım ki, gerekirse terorist olup atentat yapmakla dinimi yaymaya karar verdim. İslamiyetin büyümesine bu yolda katkıda bulunacaktım. Ama bu fikrimi kimseye açıklamadım, aileme bile söylemedim, çünkü onlar politik düşünceden uzaktılar. Televizyonda sık sık atentatlarda kendini havaya uçuran Filistinliler görürdüm; o senaryolar beni çok duygulandırdı, bana ilginç bir merak verdi. Ben de aynısını yapıp Allahıma bu yolda hizmet edeceğimi düşünürdüm.

1983 yılında hayatım değişmeye başladı. O vakit bugün en iyi dostum olan arkadaşım ile tanıştım. O, ailesiyle birlikte derin imanlı Hristiyan idiler. Onların hayatlarının tek amacı, Allahı hoşnut etmek idi. Bu arkadaşlık bana öğretti ki, 'Hristiyanlık' ile 'gerçek Hristiyan olmak' arasında büyük bir fark var. Sık sık bu ailenin evine gittim. Bir gün bu ailenin başka bir arkadaşı ile tanıştım. Bana nasıl Hristiyan olduğunu anlattı, ben de o yolda İsa Mesih hakkında düşünmeye başladım. Bu arkadaşıyla haftada iki üç defa karşılaşım oturdum ve saatlerce imanımız hakkında tanışırdık. Bu karşılaşmalar dört buçuk sene sürdü. Bu adamı çok sevdiğim için, onu müslüman yapmaya çalıştım, ama başaramdım, Rabbe hamdolsun!

Bu dört buçuk sene içinde Rab İsa yüreğimi büsbütün değiştirdi. Ben onu kurtarıcı olarak kabul ettim ve islamiyete sırt çevirdim. Zaman geçtikçe Rabbime güvenmeye öğrendim, gerek iyi, gerek kötü zamanlarda. Küçük büyük hata yaparak onu bütün yüreğimle sevmeye

öğrendim. Eskiden sözde 'Allah' olan Kuranın tanrısını hoşnut etmeye çok uğraştım. Aynı ciddilikle şimdi Rablerin Rabbi bütün yürekte sevmeye ve ona hizmet etmeye uğraşıyorum. Bugün benim için en güzel şey, sakinlik ve sessizlik içinde Rabbimin önünde durup onun huzurunu hissetmektir. Bana en çok sevinç veren şey, Rabbin sözünü yaymak ve Kutsal Ruhun başka kişilerde nasıl çalıştığını görmektir. Onlar nasıl günahlı olduklarını fark edip İsa'nın sevgisini anladıklarını görmek istiyorum. Görmek istiyorum, nasıl İsa'nın adı serbestlik, şifa ve yeniden doğuş getiriyor. Bugün bütün yürekle anladım ki, İsa gerçekten Allahın Oğludur, benim herşeyden daha çok sevdiğim kurtarıcıdır ve haçtaki ölümüyle beni kurtardı."

DUA KONULARI:

- Dua edelim, Almanya'daki kardeşler uyansınlar. Oradaki müslümanlara İsa'nın müjdesini yaymak için kuraj bulsunlar. Türkçe, Arapça, İnanca gibi diller öğrensinler.
- Bozulmuş kiliseler artık daha fazla müslümanlara destek vermesinler (çünkü müslümanlara 'kardeş', evangelistlere gene, 'düşman' diyorlar)
- Dua edelim özellikle Türklerin arasında müjdeyi yayan kardeşlerimiz için: Viysbaden kasabasında Yürg Hoyzer kardeşimiz, Köln kasabasında Memduh ve Recep kardeşlerimiz
- Manhaym, Hamburg, Berlin ve Düsburg kasabalarındaki türk toplulukları için

Almanya'da yaşayan Türkler

yaklaşık 2 milyon kişi - Harita: 29

Bugünlerde Almanya'da, Türkiye'den gelen aşağı yukarı iki milyon kişi yaşıyor. Ama bunların hepsi Türk değildir: Türklerin yanısıra Kürtler de çok kalabalıktır, ayrıca Ermeni, ve de Süryaniler var. Türkiye'den gelenlerin çoğu büyük kasabalarda yaşıyor: Berlin, Hamburg, Stuttgart, Frankfurt, Dortmund, Essen v.s. Türkler 1961 senesinde Almanya'ya gelmeye başladılar. O zamanlarda Almanyanın ekonomisi çok hızlı büyümekte idi ve ucuz işçilere ihtiyaç vardı. Hükümet o zaman 'Gastarbeiter', yani 'misafir işçi' olarak, Türkiye'den özellikle erkek işçiler getirtmeye başladı. Fakat 1970 yıllarında onlara hak

verildi, kendi ailelerini de getirsinler. Bugün artık yeni olarak Türkiye'den Almanya'ya taşınan kişilerin sayısı azdır; Almanyada artık üçüncü kuşak Türkler yaşıyor. Türk gençlerin çoğu Almanca'yı iyi öğrenmişler ve Alman kültürüne uyarlar. Birçokları Alman vatandaşlığını kabul etti. Ama aynı zamanda tam tersini yapan Türkler de var: hep kendi aralarında kalıp büyük kasabalarda türk mahalleler oluşturmuşlar. Orada hiç Almanca kullanmadan bütün gününü geçiriyorlar. Her yerde türk bakkallar, lokantalar, berberler ve camiler var. Böylelikle kendi ayrı dünyalarında kalmaya devam ederler.

Türklerin çoğu Sunni müslümandır, bir azınlık gene, Alevi grubundandır. Onların adetleri ve inançları Sunni müslümanlarınkinden biraz farklı olduğu için, müslüman olarak kabul edilmiyorlar. Aleviler zaten fanatik olmayıp daha açık düşüncelidir. Bu iki grubun arasında pek anlaşma yok, mesela gelin alıp vermezler.

Kırk seneden beri Alman imanlılarından bazı kişiler ve misyonlar, orada yaşayan Türklere İsa'nın müjdesini getirmeye çalışıyorlar. Değişik değişik metodlar kullanırlar: mesela üzerinde ayet yazan günlük takvimler (kalendarlar), radyo yayınları, imanlı broşürler, kitaplar ve kasetler. Bunu hem Türkçe hem de Kürtçe olarak yayarlar. İlk yıllarda çok az sayıda türkçe materyal vardı; şimdi ise yakın 150 değişik kitap çıkarıldı. 2001 senesinde modern Türkçeye yapılan bir Kutsal Kitap tercümesi yapıldı.

Hristiyanlarla müslümanların arasında yıllardan beri iyi ilişkiler yaratılmaya çalışılıyor. İmanlılar birçok yerde arkadaşlık kurmuşlar. Kimi kasabalarda müjdeyi yaymak için toplantılar ve evangelizasyonlar yapıyor. Çoğu defa çok kişi katılmıyor, gene de gitgide daha fazla Türk imana gelmeye başladı. Öte yandan gurbetçi Türklerin arasında başka bir gelişme de var: 'kafir' Almanlarla karışmak ve kendi kültürünü kaybetmek korkusu var. O korkudan birçok Türk müslümanlığa daha fazla sarılırlar. Zaten doğulu, Avrupalı olmayan insanlar için çok zordur, kendi hanesi ve cinsine karşı çıkıp tek başına bir iş yapsın. O yüzden çok kişi İncilin hakikatlarını kabul etmeye hazırsa bile, kendi kendini imanlı olarak bildirmekten korkarlar. Yeni imanlıların ruhça büyümeleri için, mektuplaşma kursları var. İmana gelmiş Türkleri bir araya getirip toplantı oluturmak çok zordur. Daha sıkı bir bağlantı yapmak için senede iki defa aile konferansları yapıyor. Bütün Almanya'dan türk imanlılar katılıyor. Vaazlar ve incil dersleri oradaki Türkler tarafından hazırlanıyor, türk müziği ile türkçe ilahler söyleniyor. Bu beraberlik zamanları türk imanlılar için çok önemlidir, çünkü Alman topluluklarında başka bir ava, başka bir kültür var.

Zaten Alman halkının Türklerle beraber yaşaması kolay değildir: misafir karşılamak, dinlenme saatleri, hem de devletten faydalanmak düşüncesi – bütün bu konularda Türklerle Almanların arasında bambaşka anlayış ve kültür var. Son yıllarda birçok Almanlarda fanatik müslümanlığa karşı bir korku meydana geldi. O yüzden yabancılarla daha da az anlaşmak isterler, yabancı düşmanlığı daha da artıyor. Buna karşı hem konuşmakla, hem de gündelik yaşamda İsa Mesih'in sevgisini göstermek, her Alman imanlının görevidir. Almanyadaki Türklere müjdeyi tanıtmak için zaten çok daha fazla işçilere ihtiyaç var.

DUA KONULARI:

- Almanya'da sağlam türk toplantılar meydana gelsin, onlar da Türklere müjdeyi getirebilsinler.
- Almanlar ile Türklerin arasındaki ilişkiler daha iyi olsunlar, birbirlerine daha fazla saygı ve anlayış gösterebilsinler.
- Türklerin en yoğun yaşadığı yer, Ruur bölgesidir; özellikle orada daha fazla müjde yayılsın.

Berlin'deki müslümanlar

1961 senesinde Almanya ve Türkiye hükümetlerinin arasında bir anlaşma imzalandı: Türkiyeden yüzbinlerce işçi çalışmak için Almanya'ya gönderildi. O zamanlarda Almanya'nın ekonomisi çok hızlı idi ve kısa zaman içinde çok işçiye ihtiyaç vardı. Sanılırdı ki, o işçiler ancak kısa bir zaman Almanya'da kaldıktan sonra hemen Türkiye'ye dönecekler. O yüzden Almanya hükümetinin programları yoktu, bu Türk işçileri Alman toplumun (obştestvo) içine integre etsinler, yani Almanyadaki durumlarına uygun bir yaşam stili kazandırsınlar. Ancak birkaç seneden beri hükümet yollar arıyor, nasıl Almanya'daki yabancıları Almanyanın toplumuna katsın. Sık sık "ikinci bir toplum, müslüman toplumu" gibi sloganlar atılıyor. Çoğu kişi suçu müslümanlarda arıyor: "Onlar zaten integre olmak istemiyorlar", deniliyor.

Ama yabancıların çoğu için Almanları anlamak çok zordur - hem dilleri, hem de kültürleri farklı. Berlin kasabası yabancılar için çoğu vakit ters, soğuk ve insanlıktan uzak bir yer olarak görünüyor ve orada kendi yolunu ancak çok zor bulurlar. Yabancılar için çok daha kolay geliyor, hep kendi insanların arasında kalsınlar. Berlin'in kimi mahallelerinde Türkler kendilerini sanki Türkiye'de hissederler: orada Türk fırınlar, doktorlar, avukatlar, kahveler ve camiler var. Başka mahalleler gene, bütün Arapların elindedirler. Berlin'de yakın 200.000 Türk yaşıyor, onların 60% de sosyal zayıf durumdadırlar. Onların problemleri çoğu vakit sosyaldır: işsizlik, gençlerin okul diplomaları yok, Alman dilini bilmezler ve devlet yerlerinde derdini anlatamazlar.

Berlin'de kimi imanlılar uğraşıyorlar, Türklere yardım etsinler. Türklerin yaşadıkları mahallelerde kimi sosyal projeler başlatmışlar, mesela: okula giden kızanlara derslerde yardım, gençler için bilgisayar (komputer) dersleri, anneler için Almanca kursları ve devlet yerlerine gitmek için yardım.

Başka kiliseler gene, daha fazla ruhsal konularda işliyorlar: müslümanların ana dilinde toplantı, broşürler dağıtmak ve İsa filmi göstermek. İmanlılardaki düşünce şu ki, Rab saklıdan birçok kişi bu haber için hazırlamıştır, yeter ki, biz o kişileri bulalım. Onlara imanlı hayat nedir diye göstermek istiyorlar. 20 seneden beri müslüman halkların arasında işleyen Alman imanlılar var. Ama ne yazık ki, bugüne kadar kalıcı ruhsal meyva çok azdır. Kimi müslümanlar İsa kurtarıcı olarak kabul etmişler - aşağı yukarı 50 kişi. Beş seneden beri, müslümanlar arasında işleyen Almanlar sürekli bir araya gelirler. Son zamanlarda Rab daha fazla Alman kardeşlerin yüreklerine koymuş ki, müslümanların arasında

işlesinler. Arzumuz ve duamız şu ki, bir gün Rab İsa kişileri değil sade tek tek, ama bütün aileler kendine çağırınsın. Berlin'deki toplantılar şimdiye kadar müslüman yabancılara müjdeyi getirmek konusunda çok ağır davrandılar. Büyük bir dua konusu şu ki, her bir halk için en azında bir topluluk sorumluluk alsın, yani o halk için dua etsinler, onların arasında işleyenlere destek versinler ya da kendi aralarından kişilere görev versinler.

DUA KONULARI:

- Rab kimi kiliselere bir arzu ve istek versin, Berlin'de yaşayan müslüman yabancılara müjdeyi getirmeye
- Müslümanların arasında işleyenler bilsinler, ne kadar günlük hayatta yardım etsinler ve ne kadar ruhsal konularda konuşsunlar
- Rab, müjdeye karşı açık ve İsa'yı kabul etmek için kalıcı karar veren aileler hazırlasın

Frankfurt etrafında yaşayan Türkler

yaklaşık 500.000 kişi - Harita: 29

Mehmet 30 seneden fazladır Almanya'nın Frankfurt kasabasında yaşıyor. Küçük bir berber salonu var, ve bir traş için sadece 8 Euro alıyor. Bununla Alman berberlerden çok daha ucuz hizmet veriyor, onların ücreti 30-40 Eurodur. Böyle ucuzlukla çok müşteri çekiyor. Onlar da Mehmet'in neredeyse sağır olduğunu, hemen hemen hiç Almanca konuşmadığını ve ilerlemiş yaşta olduğunu aldırıyorlar. Bütün gün salonu müşterilerle dolup taşıyor, aralarında çok Alman da bulunuyor.

Mehmet sözde müslümandır, ama arasıra içki kullanıyor. Çoktan emekli olmaya niyeti vardır, ama daha fırsatı olmadı. Hep 'Türkiyeye döneceğim' diyerek uzun seneden beri emekli kasasına para yatırmadı. Böylece, yaşlı olduğu halde, emekli olma hakkını daha kazanmadı ve bu ihtiyarlıkta işlemek zorunda kalıyor.

Oğlunun hali vakti aslında iyidir. Mehmet onunla gurur duyuyup onu öve öve bitiremiyor. Ama oğlu birçok konuda artık Almanlar gibi yaşıyor ve "Herkes kendi kaderini çiziyor" diyor. Artık ailesine ve akrabalarına hiç dikkat etmiyor, zaten istese de onun için vakit yok.

Bu, Türkiye’de daha başkadır. Orada yaşlılara saygı, yardımseverlik ve aile bağlantıları hala önemlidir. Ama Mehmet bu konuda konuşmak istemiyor.

Bu hafta, onu ziyaret ettiğimde dua ediyorum, Rab onun yüreğinin kapısını açsın. Onunla ne konuşacağımı bilmiyorum. Onun kafasında Türkiye’de yaptığı evi var. Onu, “Alman Türkleri”nin birçokları yaptığı gibi, yaşlılığında başını sokacak bir yuva olarak kurmuştur. Ev dört katlıdır ve iki katı kiraya vermiştir. Kafası hep o evin tamiratları ve döşemesi ile meşguldür. Sabırla onun dertlerine kulak veriyorum. Sonra ona dönüp parmağımı göke kaldırarak soruyrum: “Peki, ya yukarıki ev için hazırlık yaptın mı?”. Hemen ne demek istediğimi anlamıyor, ama sonra “O konuda işler bozuk” diye cevap veriyor. Başkaları gibi ikiyüzlü değilmiş; onlar camiden çıktıkları gibi her türlü haram işlerde bulunmuş. Tek tük hayırlı işler yapmış, kişilere yardım etmiş, sevap işlemiş. Ona, “Peki, bu sevapların cennete gitmek için yeterli mi?” diye sorduğum zaman, “Emin değilim” diyor.

Ona İsa Mesih hakkında anlatıyorum. İsa bize hiç sevaplarımız olmadan da cennette bir yer ayırdı. Bu meseleye merak etmeye başlıyor. Kağıt kalemle ona gösteriyorum, nasıl bizim ile Allahın arasında günah yüzünden kocaman bir uçurum var. Bu uçurumu bizim için kapatan sadece İsa Mesih’tir. Bu haber onun yüreğine dokunuyor. Derken sözler onun ağzından dökülmeye başlıyor: “Bu nasıl olabilir? İncil değiştirmiş, değil mi? Hristiyanlara göre İsa Allah imiş, ama bu mümkün değil, çünkü Allah tektir.”

İlk anda onun sözleri beni şaşırtıyor. Bu yaşlı adam aslında hiç dindar değildir; demek onu kafasının bir köşesinde hep bu müslüman itirazlar saklı olarak yatmıştır. Küçüklüğünden beri işittiği şeyeler, onun düşüncelerini İsa Mesih’in öğretilerine karşı bozdular. Ayrıca, Türkiye’deki radyo, televizyon ve gazeteler seneden seneye giderek daha yüksek bir engel duvarı kuruyorlar. Onun için birkaç sözle Mehmet’e birkaç fikir bırakıp düşündürmeye çalışıyorum. Ayrılırken, bana gönülden selam veriyor. Bakalım, bu konuşmadan Mehmet’in yüreğinde ne kalacak?

Bütün Avrupa’da 6 milyon Türk yaşıyor, en çok Almanya’da: 2,5 milyon. Frankfurt kasabasında 33.000 Türk yaşıyor, etraftaki kasabalarla 70.000 oluyor. Onlara çeşitli metodlarla müjdeyi getirmeye çalışıyoruz: kasabaların merkezinde masalar kurup İncil satıyoruz, gelen geçenlere broşür dağıtıyoruz, mülteci kampları ziyaret ediyoruz, kahvelere ve evlere girip tek tek konuşmalar yapıyoruz.

Geçenlerde özel bir projeye katıldık: “Avrupa gazetelerinde Türkçe İncil için ilanlar”. Avrupa’da çıkan Türkçe gazetelere küçük ilanlar koyduk. Merak edip oraya yazanlara birer İncil, bir de mektuplaşma kursunu gönderiyoruz. Bu yoldan bütün Avrupa’dan cevaplar aldık. Birkaç Türk de böylece Rabbi kabul ettiler.

DUA KONULARI:

- Rab Alman imanlılardan korkuyu alsın da, Türk komşularına müjdeyi paylaşsınlar.
- Frankfurt ve etraftaki kasabalarda Türk toplantılar kurulsun.
- Türk gazeteler İncil için ilanları daha fazla alsınlar.
- Rab ‘İncil masaları’nda işleyenleri korusun.

Almanya'daki arap Hristiyanlar

İki sene önce genç bir kadın İrak'tan Almanya'ya mülteci (azilant - bejantsi) olarak geldi. Sevinçli ve neşeli bir tabiyete sahipti. Mülteci olmak için başvurduktan sonra uzun bir bekleme zamanı başladı. Önce onu bir kampa (lagere) koydular. Orada İrak'tan gelen başka Hristiyanlarla karşılaştı, hatta sürekli onlarla birlikte toplantıya katıldı. Ne yazık ki, kendisinden sonra gelenler daha önce hükümetten cevap alıp mülteci olarak kabul edildi. Ama bu genç kadının başvurmasına bir türlü karşılık verilmedi. En yüksek hükümet yerlerine bile soruşturma yaptı, gene de hiç cevap alamadı. Kadın kiminle konuştuysa da, hepsi ona aynı cevap verdiler: “Değil sade Almanya hükümeti, galiba Allah da senin derdine ilgisiz kalıyor!”

Derken müslüman Ramazan ayı başladı. Kadının bir müslüman komşusu oruç tutunca, kadına şöyle bir teklifte bulundu: “Ben senin için Ramazan ayında her

gün dua edeceğim, özellikle Kadir Gecesi'nde, çünkü o gecede Allah bütün duaları kabul ediyor”. Bu söz kızkardeşimiz için çok büyük bir deneme oldu. Bu nasıl bir iş: kendisi Rab İsa'ya iman ederdi, Almanya'ya geldiğinden beri hiç toplantılarından kesilmezdi, hatta müslümanlara bile İsa'nın iyi haberini yaymaya çalıştı, ve şimdi onun dualarına karşılık alamıyordu. Öbür taraftan bu müslüman kadın, kendi duasının cevaplanacağından hiç şüphe etmezdi. O vakit imanlı kızkardeş gene de şöyle cevap verdi: “Hayır, sen benim için dua etme. Allahın benim için bir planı var, sen o planı karıştırmaya kalkma! Her gün dualarımı işitiyor, ve gün gelecek, bana cevabını verecek”.

İki gün geçti, Ramazan ayının yedinci gününde, imanlı kadın Almanya hükümetinden bir mektup aldı – başvurmasına izin verildi, artık mülteci olarak kabul olmuştu. Mektubun zarfına (plik) dikkatle bakarken, kadın anladı ki, tam iki gün önce postaya verildi. Demek tam müslüman komşusuna o cevabı verirken, hükümet onun başvurmasını kabul etti.

Maroko'dan İrak'a kadar, bütün Almanya'da yakın 500.000 Arap yaşıyor. Bunların sadece 10%, yani 50.000 Hristiyandır. Bunların içinden sadece çok küçük bir azınlık protestan kiliselerden geliyor, ya da müslümanlıktan yeni iman etmiş kişilerdir. Büyük çoğunluk eski ortodoks (pravoslavna) kiliselere gidiyorlar. Arap devletlerindeki Ortodokslar yüzyıllar boyunca müslümanlardan büyük baskı görmüşler. O yüzden daha kapalı ve dar görüşlü bir yaşam sürüyorlar. Müslümanlara karşı da güvenmezlik içinde yaşıyorlar, müslümanların Rab İsa'ya gelmeleri için uğraşmıyorlar. Aynı zamanda kendi anadili olan arapçayı bir

'Kuran dili' saydıkları için, toplantıları anadilinde yapmazlar. Onun yerine daha eski dilleri kullanıyor, mesela: Mısır'da Kıptice (eski Mısır'ın, Firavunların dili), ya da Aramice (İsa'nın zamanında Filistin'de konuşulan dil). Bu çok şaşılacak bir iş, çünkü müslümanlık türemeden önce, arap Hristiyanlar arapça kullanırdılar. Üstelik, bu eski diller kilisenin dışında hiç bir yerde konuşulmuyor. Sadece papazlar o dilleri öğrenip ayinlerde (toplantılarda) kullanıyor. Çoğu arap hristiyanlar da bu yüzden incili okumuyorlar. Papaz olmayan hristiyanlar kendileri incili okuyup araştırınsınlar – bu düşünce çoğu hristiyanlara yasak bir şey gibi geliyor.

Almanya'ya göç eden araplar da birdenbire eski düşüncelerini ve alışkanlıklarını terk edemezler. O yüzden müslüman arkadaşlarına aynı duyguları besliyorlar: kimi defa kin ve intikam düşüncelerine bile kapılıyorlar. Biz arap olmayanlar bunu zor anlıyoruz. Araplar arasında büyük kiliseler var. Biz de "Neden müslüman arap arkadaşlarına 'tuz ve ışık' olmuyorlar" diye şaşıyoruz. Onun için ilk önce Avrupa'daki arap Hristiyanların değişmeleri için dua edelim. Aslında o kiliselerde büyük bir potansiyel var, arap müslümanlara müjdeyi getirmek için. Almanya'da yaklaşık 20 arap kilise var. Bunların bazıları müslüman komşularına şahitlik yapmaya başladı. Alman imanlılar bu arap kiliselere destek ve cesaret vermeli, öyle ki, canlı ve anlamlı şahitlik versinler.

Aynı zamanda, eski arap hristiyanların kitaplarını araştırmaları lazım. Onlar çok akıllı bir biçimde müslüman öğretişlerine karşılık vermişlerdi. Mesela, 900 yıllarında Bagdat'ta yaşamış olan 'Al-Kindi'; kendisi bir Hristiyan aileden gelen bu adam padişah Al Maamun'un sarayında bile tartışma yapıp, kralın önünde müslümanlığın yanlışlıklarını ortaya koyardı. Ondan ve başkalarından öğreneceğimiz çok şeyler var.

DUA KONULARI:

- Arap hristiyanların kiliselerinde çok büyük farklılıklar var: farklı devletlerden, dillerden ve öğretişlerden bir araya gelmişlerdi. Bu kocaman farklılıklar içinde Rab birlik versin.
- Kamplarda yalnız yaşayan imanlılar için dua edelim: müslümanlar tarafından baskı görüyorlar, özellikle şimdi Ramazan ayında.
- Arap hristiyanlar korkuyu yenip müslüman olan kendi vatandaşlarına müjdeyi versinler.

Almanya'daki müslüman göçmenler

900.000 kişi - Harita: 29

Almanya'da aşağı yukarı 7,3 milyon yabancı yaşıyor. Ama bunun dışında 900.000 mülteci (azilant) de bulunuyor, ki bunların çoğu müslümandır. Orta Asya, Orta Doğu devletlerinden, Afrika ve Balkan devletlerinden gelmişler. Hepsinin ayrı ayrı dilleri ve çok farklı kültürleri var. Aynı bunun gibi, hepsinin din durumu da farklıdır. Hepsi de farklı farklı sebeplerden memleketlerini terk etmişler. Almanya'ya gelince,

hükümet onları özel kamplara yerleştiriyor, hem de öyle ki, bir yerde hep karışık halklardan olan insanlar bulunsun. Böylelikle dar yerde uzun seneler geçiriyorlar. Bu insanların Almanya'ya gelmeleri aslında Rab tarafından verilen bir fırsattır. Alman kiliseler onlara müjdeyi tanıtmayı görev bilsinler.

Mültecilerin memleketlerinde beraberlik ve aile yaşamına çok büyük önem veriliyor. O yüzden çoğu defa Almanya'daki yaşama uyamıyorlar. Aynı zamanda Alman halkı da artık mültecilere sıcak bakmıyor. Çoğunun sahtekar olduğunu sanıyorlar ve böylelikle yabancı düşmanlığı giderek büyüyor. Bir örnek: Ahmet İran'dan kaçmıştı. Birkaç ay İstanbul'da kaldı, orada Avusturya'ya kaçmaya fırsat kolladı. İstanbul'da iken Rab İsa ile tanışmıştı ve Rabbe gelmişti. En sonunda Avusturya'ya kaçma fırsatı geldi. Oraya varınca, onu küçük bir köyde bir mülteci kampına yerleştirdiler. O köyden çıkmaya izin yoktu. O sınırlı şartlar altında bir yıldan fazla yaşadı ve canı artık patlayacak durumuna geldi. Bu durumda midesinde ülser (yazva) oluşmaya başladı. Bir gün kan kusmaya başlarken, doktora gitmeye karar verdi. O da, "Bir şeyin yok, numara yapıyorsun" diyerek Ahmeti geri çevirdi. Oradan çıkarken sokakta fenalaştı, çok kan kusmaya başladı ve en sonunda baygınlık geçirdi. Köy halkı onu sokakta yatarken kanların içinde gördüğü halde yardım etmediler. Kaldırımında onun üzerinden geçtiler.

Bu yalnızlık içinde kalan mültecileri ziyaret etmek lazım. O zaman çok sevinirler ve birisi onları anlamaya çalışıyor diye umutsuzluktan kurtuluyorlar. Bunu yaparken, imanlılar zaten müjdeyi canlı bir biçimde anlatmış oluyorlar. Mülteciler batı devletlerde gördükleri şeyleri Hristiyanlık sayıp red ediyorlar: sözde Hristiyanlar açık saçık giyiniyorlar, terbiyesiz yaşıyorlar, hatta bütün dinlerle alay ederler. Müslümanlar kendini bunlardan üstün sayıyorlar. Onun için gerçek bir Mesih imanlısı gördükleri zaman şaş baş kalıyorlar.

Elbet de Alman kiliseler için bu kolay olmayan bir görevdir. Birinci yerde mültecilerin dili bir engeldir. Ama çok şükür, bugünlerde Allahın sözü yüzlerce dilde bulunuyor; ayrıca kasetler, takvimler ve videolar var.

Mülteciler büyük stres içinde yaşıyorlar: bir tarafta ailelerini memlekette bırakmışlar, çoğu defa büyük acele içinde kaçmışlar. Öbür tarafta "Gelecekte bana ne olacak" diye telaş ediyorlar. Bir mülteci bunu şöyle dile getirmiştir: "Tamam, işimiz yok, vaktimiz boldur. Ama kafamızda 1001 düşünce geziyor. Onun için bu kadar huzursuzuz". İşte onlara huzur verebilen sadece Allahımızdır.

Naim ve Selime birkaç ay önce Almanya'ya göç etmiştir. Daha ilk haftalarda birisi onlara kendi dillerinde bir Yeni Ahit verdi. İkisi müslüman olarak büyüdükleri halde, incili seve seve kabul ettiler. Selime anlattı, nasıl babası onu daha erken sabahlayın namaz kılmaya zorlamıştı. Ama Arapça anlamadığı için, babasından izin istedi, kendi dilinde dua etsin. Babası ona dedi: "Hayır, Arapça Allahın kendi dilidir". Selime ondan sonra gene namaz kılmaya devam etti, ama sadece babasını memnun etmek için. O yüzden, Naim ve Selime Allahın sözünü kendi dillerinde okudukları zaman çok etkilenmişlerdi. O kadar duygulandılar ki, kendi dilinde bir vaaz işitmek için uzun bir yolculuğa bile katlandılar. O toplantıdan sonra hayatlarını Rab İsa'ya teslim ettiler. Artık o topluluğa devam ediyorlar.

DUA KONULARI:

- Rabbe teşekkür edelim ki, birçok kapalı devletlerden insanları Almanya'ya getirdi ve orada müjdeyi duymaya fırsat buluyorlar. Aynı zaman, Kutsal Kitaplar, başka imanlı kitaplar, takvimler, kasetler ve videolar var. Bu materyaller uygun biçimde dağıtılsın diye dua edelim. Mülteciler de hakikatı görsünler.
- Almanya'daki topluluklar bu büyük fırsatı daha fazla görsünler ve anlasınlar ki, artık misyoner göndermek lazım değil, kendi komşularına bile misyonerlik yapabilirler.

- Alman kardeşleri bu hizmet için hazırlayan kurslar ve seminerler var. Bunlar devam etsin ve çok kişi buna katılsınlar.
- Rab, Alman kardeşlere gerekli olan cesareti, anlayışı ve sabırını versin, kendi devletindeki yabancılara müjdeyi getirmek için.

Avusturya’da yaşayan müslümanlar

yaklaşık 2 milyon kişi - Harita: 29

Kaçakçılar kapıyı dikkatle aralayıp Ali’ye “Haydi, git!” dediler. Sonra şöyle akıl vermeye devam ettiler: “Bir sonraki köye git, oradaki karakolu bul, göçmen olarak kendini orada yazdır”. Ali uzun bir yolculuk ve korkunçlu anlardan sonra en sonunda Avusturya’ya ulaşmıştı. Bu yolculuk için biriktirdiği parasının yarısından fazla harcamıştı. Aslında Avusturya’ya değil de, Almanyaya kaçmak istedi, ama Rabbin onun için başka planı vardı. Artık on aydır bir mülteci kampında (lagerde) yaşıyor. Orada bazı imanlılar onu ziyaret edip ona bir incil verdiler. Fakat Ali müslümandı ve dinini değiştirmeye niyeti yoktu. Hayatında zaten bir kere olsun İncil hakkında düşünmemişti. Onun tek düşüncesi, iş bulup para biriktirmek sonra da Almanya’ya kaçmak idi. Ali sonradan sahiden de iş buldu, ama çok kötü bir iş. Sık sık da işsiz kaldı. Üç sene geçti, Ali de hem bedence hem de psikolojik olarak yıprandı, tükenip bitti. Bir insan kaçakçısı ile tanıştı, kendisini Almanyaya geçirsin diye. Ama adamın fiyatını öğrenince Alinin umudu kırıldı: bu parayı biriktirmek için aylarca işlemek gerekecekti. Artık göçmen hayatından bıktı, öyle devam etmek istemedi.

2003 yılında 25.000’den fazla kişi Avusturya’da mülteci (Azilant) olmak için başvurular. Bunların çoğu kamplarda (lagerlerde) yaşıyorlar. Kimisi de bir ailenin yanında yer buluyorlar ve yaşamak için iş arıyorlar. 24 devletten gelen bu insanların yarısından fazla müslümandır. Bütün dünyadan gelip artık Avrupa’nın ortasında bulunurlar. Avusturya’daki Mesih’in öğrencileri bu yabancılara şahitlik yapmak için çok fırsat bulurlar.

Kutsal Kitap’ta sık sık göçmenler için okuyoruz, Rab onların hayatlarında nasıl işlediğini de öğreniyoruz: İbrahim, Musa, Rut, Davud hem de İsa bir vakit göçmen idiler. Kutsal Kitap’ta okuyoruz, nasıl komşumuzu, özellikle aramızdaki yabancıları da, sevmemiz

gerekiyor: “Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın. Ona sizden biriymiş gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Tanrınız RAB benim.” (Levililer 19:33-34).

İmanlılar Ali'yi birkaç defa ziyaret ettikten sonra, o, hayatını İsa Mesih'e verdi. Büyük bir kasabada iş bulup oraya taşındı. O zamandan beri yerli imanlılarla buluşup İncil çalışmaları yapıyor. Bu küçük grup gitgide büyüyor, müslümanlıktan gelen başka kişiler de katılmaya başladı. Artık Rab İsa'ya güvenmeye başladılar. Böylelikle Ali için Rabbin planı gerçekleşti. Rab bugünlerde Avusturya'da bütün dünyadan gelen müslümanların arasında bile kendine bir topluluk yaratıyor. Rekoltesini toplamak için kendine işçi hazırlıyor. Bu işin temeli, kişilerle yakın ilişkiler kurmaktır. Bu candan ilişkiler olmadan müslümanlar için İsa'ya iman etmek çok zordur. Kendi evini açmak, pratik yardımlar, onların dertlerine kulak vermek ve de dua da çok önemlidir. Avusturya devleti bir taraftan göçmenlere ev, yemek ve ruba veriyor, ama onların asıl yüreklerindeki dertlere, sorulara ve kahırlarına derman veremiyor. İmanlılardan bir grup öyle bir mülteci kampını ziyaret edince, çay, kahve ve oyunlar getiriyor. O zaman göçmenler çoğu zaman seviniyor, çünkü onların ilk ve tek ziyaretçileridir.

DUA KONULARI:

- Rabbe şükürler olsun ki. Avusturya'ya gelmiş olan müslümanların fırsatları var, İsa Mesih'e tanınırlar. Rabbin evlatları onlara Allahın sevgisini ve doğruluğunu pratik işlerle de gösterebilirler.
- Rabbin işçileri için kolay değildir, bu işte akılcı davranırlar. Ne zaman susup dinlesinler, ne zaman konuşsunlar, ne zaman pratik yardım etsinler diye bilmek için Rab onlara çok anlayı versin.
- Rabbin Ruhu yerli imanlıların arasında da işlesin, daha fazla imanlılar bu işe katılsınlar. Avusturyalı imanlıların müslümanlara karşı çoğu zaman korkuları var. O korkuyu yenip onlara doğru ilk adımları atsınlar.

kasaba: Zürich (İsviçre)

yaklaşık 370.000 kişi - Harita: 29

Zürich ('Tsürih' gibi okunur) 370.000 kişiyle İsviçre'nin en büyük kasabasıdır Bulgaristan'daki Plovdiv (Filibe) kasabası kadar büyüktür. Onların yakın üçte biri, 110.000 kişi, yabancısıdır. Ama bazı mahallelerde 50% yabancı yaşıyor. Kimi okul sınıflarında ancak 10% İsviçreli kızan bulunuyor. Son yıllarda çok sayıda müslüman İsviçre'ye göç etmiştir: en çok Türkiye'den, ama Arnavutluk (Albania) ve Bosna'dan da gelenler çok. Bugünlerde bütün İsviçre'de en azında 250.000 müslüman yaşıyor.

Bunların birçoğu eski adetleri ve düşüncelerini devam ettirmeye çalışıyorlar. Mesela, kızlar mümkün olduğu kadar evlerde tutuluyor, erkek çocukları gene, dışarıya yollanıyor. Orada onlara bakan yok, yalnız başlarına bütün günü kırdı geçiriyorlar. Modern kasabaların bütün çekici olaylarıyla başbaşa kalınca onlar için çok zor denemeler oluyor. Kendi başlarına terk edilince bütün günü boş boş gezerler ve en sonunda kanunlara karşı giderler. Anne babalar bu duruma karşı çaresiz kalırlar; çoğu zaten Almanca dilini beceremiyorlar, kendi kızanlarına yardımcı olamıyorlar. İsviçre'nin okul sistemi son derece zordur; yabancı gençler de ona ayak uydurmakta çok zorlanıyorlar.

Birçokları ise, başkalarının yardımlarını seve seve kabul ederler. Almanca dilini öğrenmek, devlet yerlerinde konuşmak, iş aramak konularında onlara birisi yardım etmeli. Birçokları da memleketlerinden İsviçre'ye kaçarak geldiler. Orada yaşadıkları felaketler ve savaş görüntüleri hala onların yüreklerinde ve kafalarında devam ediyorlar. O konuda onları teselli edecek kişiler lazım. Onun dışında yabancıların çoğu memleketlerine hasret kalıyorlar, ölen akrabalarını özlüyorlar ve genel olarak, kendilerini çok yabancı ve yalnız hissediyorlar.

İsviçreli kadınlar fazla bebek doğurmadıkları için, İsviçrelilerin sayısı gittikçe düşüyor; öbür taraftan müslümanların aileleri büyüktür, onların sayısı çoğalıyor. Bu, birçok İsviçrelilerde korku ve düşmanlık yarattı - aynısı imanlılar için de geçerlidir. Gene de, kimi İsviçreli imanlılar oradaki müslümanlara müjdeyi paylaşmayı görev biliyorlar. Kişiler hastalığa düşünce onlarla birlikte dua ederler, bu da sık sık müjdeyi paylaşmak için kapılar açıyor. Zor durumda teselli vermekle müjdeyi paylaşırlar. Bu yoldan birçok hane Rabbe gelmiştir. Bu konuda aile, kişiden her zaman daha önemlidir. Ailenin başı olan baba neye karar verirse, genelde bütün aile için geçerlidir.

Ashında Zürich'teki İsviçreli kiliseler şöyle yapmalı: aralarından bütün aileler göndersinler, onlar da müslümanların yaşadıkları mahallelerde otursunlar. Ne yazık ki, bu henüz pek yapılmıyor. Müslümanlara müjdeyi anlatmak için, kişi önce onlarla iyi bir arkadaş olmalı ve pratik konularda da onlara yardım etmeli. O zaman bir aileyi ziyaret ettiğin zaman, başka misafir gelirse, eve gitmek zorunda değilsin, ev sahibi "Benim arkadaşlarım, senin arkadaşlarındır" diyecek.

Yabancı göçmenlere yardım eden kişiler, aynı zamanda her an kendi imanlarından da söz etsinler. İmanlılar, çoğu defa; İsa'nın sözlerine bakarak, yaptıkları iyiliklerini anmak ve Rab için konuşmak istemezler, kendi kendilerini övmesinler diye. Ama müslümanların kültüründe bu normaldir. Din konularında tartışmak lazım değil, sadece İsa'nın nasıl olduğunu, kim olduğunu göstermek yeterlidir. O da, filmlerle, kasetlerle ve Kutsal Kitabı okumakla oluyor. En güzel vaaz, tabii ki, her zaman imanlının kendi hayatıdır.

Birçok yabancı yeni gelince, önce mülteci kamplara (lagerlere) gönderiliyor. O zaman Almanca dilini daha hiç bilmiyorlar; hükümet de onları sık sık başka kamplara gönderiyor. Bazılarına kalma hakkı verilmiyor. Ama bu insanların arasında bile, Rabbin sözü ekildiği zaman, onları imana getirebilir. Şu anda bazı kiliseler, müslümanların yaşadığı mahallelerde kızan ve gençler için ders yapıyorlar. Ama bu iş için daha fazla işçi gerekiyor. En büyük ruhsal değişiklikler orada görülüyor, nerede imanlılar bütün ailelerle uğraşıyorlar.

DUA KONULARI:

- Rab İsviçre'de daha fazla imanlılara konuşsun: müslümanlara müjdeyi getirmek işinin ne kadar önemli ve acele olduğunu anlasınlar.
- Gençler, hastalar, evsizler ve muhtaç kişilere daha fazla pratik yardım yapılınsın, Mesih'in sevgisi gösterilsin.
- Rab daha fazla yabancı müslümanların yüreklerini açsın, onu tanınsınlar.

kasaba: Lion (Fransa)

Harita: 29

Lion kasabası Fransa'nın güney tarafında bulunuyor. Kasabanın kendisi ve etraftaki köylerde yaklaşık 1,3 milyon kişi yaşıyor, onların arasında 150.000 müslüman var. Lion kasabasındaki halk bütün Fransa için tipiktir. En başta Lion Meryemana'ya adandı ve bugüne kadar 70% katoliktir. Ama ancak katoliklerin 10% arasına da olsa kiliseye giderler. Sadece 1,75% protestan var. Buna karşın halkın bir çeyreği astrolojiye inanıyor. Fransızlar büyücülük ve ruhçuluk seanslar için senede 25 milyon Euro harcarlar. Başkaları kendilerini Allahsız olarak tanıtır. Bu durum böyle iken, Lion'da müjdeyi yaymak elbette kolay değildir.

Burada yaşayan müslümanların büyük çoğunluğu kuzey Afrika devletlerinden geliyor: Maroko, Aljir (Fas) ve Tunis. Kimileri birkaç kuşaktan beri Fransa'da yaşıyorlar. Bütün Fransa'nın içinde Lion kasabası ün kazanmış, orada çok fazla müslümanlar yaşıyorlar diye. Bunların çoğu sıradan vatandaşdır, ama aralarında bir grup fanatik müslüman da var. Genç müslümanların birçoğu Güney Afrika'dan gelen, Ahmet Deedat adında bir müslüman propagandacı tarafından etkilenmiştir. Vaazlarını video kasetleriyle yayardı. Bu adam yalanlar ve kurnazlıkla müslümanları etkilemeye çalıştı. Bir örnek: birçok İncil tercümelerinde İsa Mesih'in sözleri kırmızı olarak basılmıştır. Ahmet Deedat da bunu göstererek, "Hristiyanlar İncili değiştirdiler" diye suçlamalar yaptı. Birkaç sene önce Güney Afrika'daki imanlılar bu adam için Rabbe yalvarmaya başlamışlardı. Ona tövbe etmek için

ultimatum verdiler. Ahmet Deedat tövbe etmeyince birkaç ay içinde felç oldu, hiç bir tarafını hareket ettiremedi. Bu durumda daha birkaç sene yatalak yaşadı ve 2005 senesinde öldü. Ama ne yazık ki, ölümünden sonra bile onun propagandası kullanılmaya devam ediliyor. Lion'da müslümanların arasında çalışan Rabbin işçileri daha fazla Hrisityanlığa karşı koyanların suçlamaları duyarlar, ne kadar merak eden müslümanların soruları. Ayrıca, gençler giderek daha fazla yaşlılara saygısızlık yapıp karşı çıkarlar, onların din inançlarına bile.

Müslümanlıktan Rabbi bulanlara sorduk: "Nasıl oldu da hristiyan oldunuz?" Çoğu, sebep olarak imanlı arkadaşlarının sabırla Rab İsa hakkında tanıklık yapmalarını gösteriyorlar. İmana gelmiş olanların bazıları gittikçe iman büyüyle. Başkaları gene, eski hayatın bağlılıklarından henüz kurtulmadılar, ya da gençlikte yaşadıkları kötü şeyleri af edemezler. Lion sancağında yaşayan bütün 150.000 müslüman arasında yaklaşık 50 imanlı var. Bunların çoğu senelerden beri İsa'ya iman ederler. Bunların sayısı her sene biraz artıyor. 2001 senesinde bunların birkaçı sürekli toplanmaya başladılar, kendi dillerinde ilahi söylerler ve kendi memleketlerinin yemeklerini paylaşırlar. Bu grup imanda büyüyor ve bize umut veriyor ki, günün birinde bundan sağlam bir Mesih topluluğu meydana gelecek. Hem tek tek, hem de grup olarak müjdeyi yayarlar. Lion'da yaşayan 5.000 protestan imanlı var, onlardan da birkaç kişi müslümanların arasında müjdeyi yayarlar.

Bütün Fransa'da 15 toplulukta müslümanlıktan gelme yaklaşık 2.000 imanlı var. Birkaç kişi radyo programları, kasetler ve videolar yapmakla uğraşıyorlar, hatta Arap devletlerine bile müjdeyi götürüyorlar.

DUA KONULARI:

- Rab Lion kasabasında ve etrafında müslümanlar, hem de Fransızlar arasında işlesin.
- Rab oraya uygun işçiler göndersin: özellikle gençlerin arasında işlemek için zor durumlara karşı koyabilen sağlam imanlılar aranıyor.
- Rab bütün hristiyanlara kesin anlayış versin, büyücülük ve okültizm ne kadar korkunçtur diye. Bütün işçilerine cesaret ve sabır versin.
- Rab müslümanların yüreklerini açsın. Ne yazık ki, Fransızların çoğu yabancılara güvenmeyip kötü davranırlar.

İspanya'da yaşayan müslümanlar

bütün İspanya:

40 milyon kişi;

3,5% yabancı (= 1,4 milyon kişi)

orada yaşayan müslümanlar:

1,2% (= 1,2 milyon kişi)

- Harita: 29

İspanya, Afrika'ya çok yakın olduğu için onunla eskiden beri yakın bağlantıları olmuştur. 711 ile 1492 seneleri arasında, 780 yıl boyunca İspanya, Al-Andaluz denilen bir müslüman devleti idi. Yüzylerce sene süren savaşlarla Katolik krallar müslümanları kovdu. Buna rağmen müslümanların etkisi adetler, dil ve kültür bakımından bugüne kadar hissediliyor. Eskiden olduğu gibi, bugünlerde de Cebeltarik Boğazı (Gibraltarski Protok) Afrika'daki halklar için, 'Avrupa'ya açılan kapı' sayılıyor. Her yaz yüzbinlerce kişi feribotlarla bu deniz boğazını geçip Avrupa'ya giriş yapıyorlar. Bunların çoğu Marokolulardır. Avrupa'nın birçok devletlerinden çalışıp yaz tatillerini memlekette geçiriyorlar.

Ama onun dışında bütün sene boyunca kaçak olarak İspanya'ya giriş yapan binlerce kişi var. Küçük motor kayıklarla denizi geçiyorlar. Bütün kuzey Afrika, ama en çok Maroko'dan geliyorlar. İşsizlik ve çaresizlikten Avrupa'da daha iyi bir yaşam arıyorlar. Bütün paralarını biriktirip hayatlarını vicdansız insan kaçakçılarına teslim ediyorlar. Bu kaçak göçmenlerin sayısı son yıllarda patlama gibi büyümüştür. On, onbeş sene önce daha fazla kuzey Avrupa'daki devletlere göç ederler. Ama bugünlerde çoğu İspanya'da kalmak istiyorlar. İspanya'nın güney tarafında çok büyük tarlalar ve seralar (parnikler) var; orası için her zaman ucuz işçiler lazım. Ayrıca Madrid ve Barselona gibi büyük kasabalara gidenler de çoktur. Orada gene, kaçak inşaat (stroitelstvo) işçileri olarak, restoranlarda ve ticarete çalışıyorlar. Ama ne yazık ki, oraya kaçan işçiler çoğu zaman aradıklarını bulamıyorlar. Kimileri kendilerine bir yer yapmışlardır, ama büyük çoğunluğu çok aşırı zor şartlar altında yaşıyor. Kaçak oldukları için, iş verenler onları istedikleri gibi oynatıyorlar. Büyük kasabalarda artık sokaklarda yaşayan, dilencilik ve hırsızlıkla geçinen kızanların sayısı artıyor.

Kemal, aslında Afrika'nın Guinea devletindedir. 12 sene önce iş aramak için Madrid'e geldi. O, kardeşleriyle birlikte canlı bir toplulukta vaftiz olmuşlardı, sürekli toplantılara devam ederdi. Onun için Madrid'e varınca, canlı bir topluluk aramaya başladı. Ama uygun bir şey bulamadı. Daha sonra müslüman olan genç bir kadınla tanıştı. Onunla evlenebilmek için müslümanlığı kabul etti.

Bu, gerçek bir olaydır ve İspanya'daki protestan kiliselerin durumunu açıkça gösteriyor. Bugünlerde İspanyolların 80% kendilerini Katolik, 12% dinsiz, 4% ateist ve 1,6% 'başka dinden' sayarlar. Bu kategoriye protestan imanlılar da giriyor, yaklaşık 100.000 kişi. Demek, Kemal'in bir imanlı topluluk bulamadığına şaşmamalıyız. Eskiden topluluklar zaten içe kapanık yaşardılar, insanlara müjdeyi getirmek için uğraşmazlardı. Kendi topluluklarına ve binalarına bakardılar. Demek, İspanya'daki müslümanların müjdeyi duyabilmeleri için, en başta İspanyolların onu duymaları gerek. Toplulukların bu konuda fikirleri daha çok değişmeleri lazım.

DUA KONULARI:

- İspanya yeniden bir misyon devleti, yani müjdeyi sefte olarak işitmeye muhtaç bir devlet olarak bilinsin.
- Madrid ve Barselona kasabalarında müslüman göçmenler arasında işleyen imanlılar var. Ama bu iş daha çok gelişmelidir.
- Birçok misyonlar radyo istasyonları işletirler, mektuplaşma kursaları düzenlerler ve bu yolla kuzey Afrika devletlerinde şahitlik yaparlar. Ama İspanya'da yaşayan Marokolulara ulaşılıyor. Onlara müjdeyi kim getirecek?

Bosna'daki müslümanlar

4 milyon kişi: - Harita: 30

45% Bosnak müslümanlar - 30% ortodoks Sırp - 15% katolik Hırvatlar
10% başka halklar (karışık, Çingene, Türk)

Bosna-Hersek çok karışık bir Balkan devletidir. Bilindiği gibi, Yugoslavya devleti 1991 senesinde parçalanmaya başladı. 1994 yılında Bosna'da korkunç bir iç savaşı yaşandı. 1995 senesinde Amerikan prezidenti Clinton, Bosna'daki bütün güdücüleri bir araya getirdi ve anlaşmaya vardılar: artık Bosna iki ayrı devlet olarak bölündü. 'Bosna-Hersek' denilen tarafında müslüman Bosnaklar ve katolik Hırvatlar yanyana yaşıyorlar. Ayrıca bir 'Sırska Republika' kuruldu ve ortodoks olan Sırp oraya taşındı. Gene de ortak başkent olarak Sarajevo seçildi. Orada sekiz ayda bir hükümet değişiyor: önce bir müslüman Bosnak, sonra bir katolik Hırvat, sonra bir ortodoks Sırp hükümetin başına geçiyor. Devletin ekonomik durumu çok zayıftır: resmi (ofitsialno) olarak işsizlik 40%'tir; ama gerçek sayısı 70%'e yakındır. Politik durumu henüz sağlamlaşmadığı için, yabancı firmalar Bosna'ya para getirmekten korkuyorlar. İş bulanların durumu da kolay değildir: aylıklar çok düşüktür, firmalar işçilerin çoğunu sigortalı yapmıyorlar ve kimsenin durumu o kadar iyi değil ki, kendi hanesini geçindirsin.

1994 senesindeki savaş, bütün devlete korkunç zarar getirdi. Birçok evler yeniden kaldırıldı, ama savaşın izleri bugüne kadar hemen hemen her yerde görülüyor. Aslında yapılan barış anlaşması henüz çok zayıf temeller üzerinde duruyor. Bugüne kadar 18.000 NATO askerleri Bosna'da görev yapıyor. Politikacıların çoğu aynı düşünceyi paylaşıyorlar: yani, NATO askerleri bugün çekilirse, yarın savaş yeniden başlayacak.

Savaştan sonra Rab için çalışan birçok kişi Bosna'ya geldi. Bunların müjdeleme işinin sonucu olarak 30 kasabada topluluklar oluştu. İmanlıların sayısı aşağı yukarı 600 olarak tahmin ediliyor. Ama ne yazık ki, birkaç seneden beri topluluklar pek büyümüyor. Bunun sebepleri de biliniyor: yeni imana gelenlerin çoğu, karışık ailelerden geliyor. Sadece 10%

bütün müslümanlıktan gelenlerdir. Toplantıların düzeni de daha fazla Avrupalı adetlerine uygundur. Durum böyle iken, müslümanlıktan gelen imanlılar, İsa'ya gelince aynı zamanda Hırvat olduklarını sanıyorlar. Rab için işleyen yabancı 120 işçilerden hemen hemen hiç kimse özellikle müslümanların arasında çalışmıyor, kaldı ki, halkın çoğu müslümandır. Yeni toplulukların serbestliği aslında büyüktür: rahat rahat müjdeleme toplantıları, yaz kampları ve gençlik toplantıları yapabilirler. İyi olan başka bir taraf da şu ki, toplulukların arasında bir beraberlik ve işbirlik vardır ve böylece Allahın sevgisi yayılıyor. Ama ne yazık ki, kullanılan metodlarla müslüman halkına ulaşılmıyor. Müslüman köyler ve kasabalarda müjdeyi yaymak henüz zordur. Bu durumda, yabancılar için müjdeyi yaymak daha kolay olabilir. Son yıllarda özellikle kızanlar ve gençler arasında çalışan yabancı gruplar geldi. Değişik milletlerden (Bosnak, Hırvat ve Sırp) kızanlar bir araya getiriliyor ve birlikte Rabbin müjdesini duyuyorlar. Bu müjdeleme olayları çok başarılı olmuştur ve yavaş yavaş bütün topluluklarda yayılıyor.

DUA KONULARI:

- Rab, müslüman Bosnakların yüreklerini hazırlasın, öyle ki, müjde yayabilsin.
- Özellikle müslüman Bosnakların arasında işlemek için Bosna'ya gelen daha fazla yabancılar hazırlansın.
- Misyonerlere daha fazla anlayış, güç ve yeni fikirler verilsin, müjdeyi müslümanlara uygun bir biçimde anlatabilsinler.

halk: Arnavutlar

yaklaşık 4 milyon kişi - *Harita: 30*

Arnavutluk (Albania) küçük bir Balkan devletidir (Bulgaristan'ın üçte biri, Türkiye'deki Sivas ili kadar). Batı sınırı Akdeniz'in parçası olan Adria Denizi'dir. Son yıllarda Kosovo'dan gelen birçok kişi buraya göç etmiştir. Kosovo, Sırbistan'ın en güney tarafıdır, orada halkın 85% Arnavuttur. Arnavutluğun kendisinde de 90% Arnavut yaşıyor.

Arnavutlar önce Hristiyan idi ama 600 sene önce Osmanlılar tarafından müslümanlaştırıldı. Ama Osmanlıların getirdiği İslamiyet, Arabistan'da yaşanan İslamiyet kadar koyu bir din değildi. Bugünlerde Arnavutların çoğu, 'halk İslamiyeti'ni tutuyorlar. Birçokları da Sufi tarikatlarına bağlıdır. Tasavuf denilen Sufi inancında birçok dinlerin elementleri karışıyor. Arnavutlarla konuştuğun zaman, sık sık "Allah birdir, bütün dinler onu arıyorlar, onda birleşiyorlar" gibi laflar yapıyorlar.

Arnavutlar hepsi bir tek delette yaşamıyorlar, halkın yarısı Arnavutluğun dışında yaşıyor. Gene de Arnavutları birleştiren, din değildir. 19. yüzyılda Arnavut bir yazar dedi ki, "Arnavutların dini, Arnavut milletidir". Bu söz bugüne kadar geçerlidir. Arnavutların asıl dini materyalizmdir. Rahatlık, yeryüzündeki mutluluk ve iyi bir yaşam standardına ulaşmak – halk arasında bu şeylerin peşinden gidiyor. Ama Balkan devletlerindeki ekonomik durumuna bakmış olursak, bu bizi şaşırtmamalı.

1990 senesinde komünist hükümetin düşmesinden sonra Rabbi seven imanlılar hem yardım programlarıyla, hem de müjdeyi yaymakla şaşkın durumda olan halka yardım etmeye çalışıyorlar. Ama aynı zamanda zengin arap devletler de milyonlarca para yardımı ve hocalar gönderdi. Yüzbinlerce Kuran basıp dağıtmışlar ve binlerce cami kaldırmışlar. Arnavut gençleri alıp müslüman devletlerde Kuran kurslarında okutuyorlar. Müslümanların yanısıra, hem Katolik, hem de Ortodoks kilise eski kuvvetini yeniden kazanmaya çalışıyor ve başka Hristiyan gruplarına engel oluyorlar.

1990 senesinde sadece bir avuç kadar gerçekten İsa'da yeni doğuşu tatmış olan Hristiyanlar vardı. Bugün onların sayısı 20.000'dir, bu da bütün halkın 0,25% demektir. Ama ne yazık ki, Kosovo ve Makedonya'da yaşayan Arnavutların arasında henüz hemen hemen hiç imanlı yok. Özellikle Kosovo'da 98% müslümandırlar.

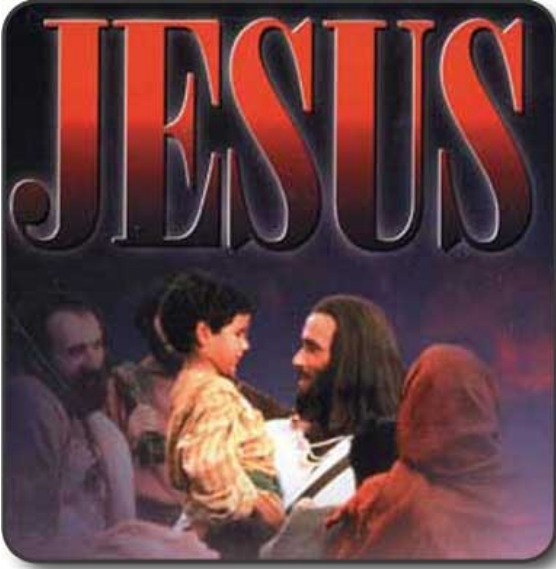
Birçok Arnavut imanlı kendi halkından olanlara müjdeyi getirmeye çalışıyorlar. Avrupalı devletlerde, özellikle Almanya ve İsviçre'de yaşayan Arnavutlardan bunun için destek alıyorlar.

DUA KONULARI:

- Rab imanlı Arnavutlara daha fazla istek ve fırsat versin, kendi halkına müjdeyi anlatsınlar.
- İmanlılar aileleri ve cinslerinden zorluk çekerler. Rab onları desteklesin, öyle ki, gündelik ihtiyaçları karşılansın.
- Rab Arnavutların yüreklerine kurtuluş isteği koysun.
- Müslümanlar, Ortodoks ve Katolik kiliseleri, hem de Arnavutların ilgisizliği müjdeye karşı engel olmasın.
- İmanlıların yardım ve misyon organizasyonlarının arasında birlik olsun. Yerli halka yardım ederken işbirlik olsun, farklılıklar her ne kadar büyük olsa da.

Arnavutluk (Albanya)'ta İsa filmi

3,2 milyon kişi (42% hristiyan - 39% müslüman) - Harita: 30

1979 senesinde "İsa" filmi çevrildi. Bu, imanlılar tarafından yapılan Luka inciline göre İsa Mesih'in hayatını adım adım gösteren ilk filmi idi. Film çok başarılı olduğu için hemen başka dillere çevrilmeye başladı. Bu senenin başında İsa filmi 712 farklı dile çevrildi ve toplam 4.300 milyon (4,3 milyar) kere seyredildi. 1500 organizasyon ve misyon onu müjdeyi yaymak için kullanıyorlar. Özellikle müslüman devletlerinde bu film çok kullanılıyor. Müslümanlar İsa'yı bir islamiyet peygamberi olarak görüyorlar, onun sıradan bir insan olduğunu söylüyorlar. Filmi seyrederken, İsa'yı sefte olarak kendi dilinde işitiyorlar. Onu Allahın oğlu ve kurtarıcı olarak tanıyorlar, hem de onu arap devletlerinde

(Filistin'de) yaşadığını anlıyorlar. Böylelikle müjde, başka tülü incil alamayan, ya da okuyamayan kişilere ulaşıyor. Çoğu defa Kutsal Ruh kişilere daha ilk seyrettiklerinde dokunuyor, kişiler hayatlarını İsa Mesih'e teslim ediyorlar - kimi defa tek tek, kimi defa bütün köy birlikte.

Bugün Arnavutluğa (Albanya) bir göz atalım. 1946 senesinde Komünist rejim kuruldu. Ve birkaç sene sonra o devletin diktatörü olan Enver Hoca onu gururla 'dünyanın ilk ateğit devleti' olarak tanıtmaya başkadı. Artık bütün dinler yasak oldu. 1990 senesinde komünizm yıkıldı ve bu din yasağı da kaldırıldı. 1998 senesinde yeni anayasada (konstitutsia) din serbestliği bir hak olarak kesşnleşti. Bu zaman içinde çok sayıda kilise kuruldu. On seneden beri İsa filmi Arnavutluğun birçok sinemalarında ve televizyonda gösterildi. Kilise kurma hareketi önce kasabalarda başlatıldı ama kısa bir zman içinde köylerde de devam edildi. AERO adında bir misyon kurulduç Onun amacı, İsa filmi Arnavutluğun bütün köylerinde göstermektir. Köylerde sinemalar yok, hatta televizyon programları çoğu defa çekilmiyor. Yazın küçük timler köy köy gezip İsa filmi gösteriyorlar. Hemen arkasından yeni imanlılara ders vermeye başlıyorlar. Yaz bitince, yerli güdücüler bu yeni imanlıları eğitmeye devam ediyorlar.

2001 senesinde bir kişi şöyle bir olay yaşadı: "Bir köye gidip oranın muhtarında izin istedik, İsa filmi gösterelim. Adam izin verdi, ama dedi ki, 'Biz burada hepimiz müslümanız, kimse gelmeyecek'. Gene de, bize projeksiyon için güzel bir yer verdi. 140 kişi geldi, muhtarın oğlu bile İsa'yı kabul etti.

Her akşam filmi gösteren kardeşler şahit oluyor, nasıl bu film seyirvileri imana getiriyor. Şimdiye kadar 1600 köyde filmi gösterdiler. Toplam 18.000 kişi İsa'yı kabul etti. Sadece birkaç köy kaldı. Ondan sonra film bütün Arnavutluk'ta gösterilmiş olacak.

DUA KONULARI:

- Müslüman devletlerinde İsa film ne kadar çok fayda getirildi. Onun için Rabbe şükür edelim.

- Albania'daki halkın müjdeye karşı açıklığı için şükür edelim.
- AERO için daha fazla işçi ve para lazım.
- Yeni iman edenleri eğitmek ve yetiştirmek zor bir iştir. O kadar fazla kişi İsa'yı kabul ediyorlar ki, onlara bakan kişiler eksik.

Kosovo (Yugoslavya)

Harita: 30

Kosovo eski Yugoslavya'nın bir parçasıdır. Orada 2,2 milyon insan yaşıyor; halkın 88% Arnavut ve 7% Sırp'tır. Geri kalanlar çoğunlukla Türkler ve Çingenerlerdir. Halkın çoğu olan Arnavutlar orasına 'Kosova' derler.

Kosovo yüzyıllar boyunca sırayla önce Romalı, sonra Bizans, sonra da Osmanlı Eperatorluklarının bir parçasıydı. Birinci dünya savaşından önce (1914) Sırbistan, sonra da Yugoslavya'ya katıldı. 1998 senesinde orada Sırp'lar ile Arnavutların arasında korkunç çatışmalar oldu. Bir sene sonra da OON (BM) kontroluna geçti. O zamandan beri Kosovo artık günlük haber bületenlerinden düştü, ortalık sakinleşti. Savaşın açtığı zararları iyileştirmek için uğraşılıyor. O konuda en çok Evropeyski Soyuz (AB) yardım ediyor.

Son zamanlarda Kosovo'yu ziyaret eden imanlıların raporuna kulak verelim: "Vaktimizin çoğunu başkent olan Priştina'da bir toplulukla geçirdik. İnsaların çoğu Allahın sözüne karşı bir açlık hissederler. Oradaki imanlılar ne kadar serbest İsa Mesih'in müjdesini yayıyorlar diye şaşık. Bizim de serbestçe müjdelemeye fırsatımız oldu, hatta broşürler ve İnciller dağıtırdık. Aramızdan biri fırsat buldu, üniversitede konuşsun. 100 kişi o seminara geldi. Kimi kere müslümanlar karışıklık ve gürültü yapmaya kalktılar; ama islamiyetten bıkmış olan kişiler onları her zaman hemen susturdular. Son olarak, Arnavutlu imanlılar İsa'yı nasıl tanıdılar diye şahitlik yaptılar. Kendi hayatlarından nasıl da korkusuzca paylaştıklarını görmek bizim için çok cesaret verici idi."

Kosovo'da Rab işliyor: mesela bir toplantı 12 sene önce ancak 3 kişilik iken, gittikçe büyüdü ve şimdi birkaç toplantı içinde yüzlerce kişi var. En başta bu topluluğu başlatan 3 kişi sıradan bir odada toplanmaya karar verdiler - ne arabaları, ne de bol paraları vardı. En başta saatlerce insanları ziyaret ettiler ve onun için her gün kasabada saatlerce yayan yürüdüler. Rab bu kardeşlerin sevgisini gördü ve karşılık verdi. Bu en baştaki gruptan şimdi 30 topluluk meydana geldi. Aynı imanlılar şimdiye kadar değişik konular üzerine 60 tane kitap ve broşür yazdılar. Konuların bazıları şöyle: "İmanımızı savunmak" ya da

"Gündelik imanlı hayat". Bunlar özellikle yeni imanlılara çok yardımcı olurlar. Onun dışında bir spisanie (dergi) çıkarıp Arnavutların arasında dağıtıyorlar.

Müslümanlıktan gelme birkaç imanlılarla bir hafta İstanbul'u gezdik. Müslümanlığı Arnavutlara getirenler Türklerdi. Ama şimdi Türkler müjdeye karşı açtıkları ve imanımız hakkında daha fazla öğrenmek isterler. Bunu görmek o imanlılara çok dokundu. Eskiden Türklere karşı nefret ve reddetmek düşünceleri vardı. Ama bütün bunlar o kişilerde yok oldu, Rab da onların yüreklerini sevgi ile doldurdu. Bütün bu haberler ne kadar güzel olsa da, Kosovo'ya bütün olarak baktığımızda fark ediyoruz ki, bütün halkın sayısına karşı ancak çok az imanlı var. Sevinidirci bir şey şu ki, imanlıların toplulukları tezlerde hükümet tarafından tanınacak.

DUA KONULARI:

- Rab bütün Kosova halkına büyük ruhsal iştah versin.
- Rab imanlılara kaybolmuş vatandaşlarına karşı sevgi versin, müjdeyi yaymak için gerekli olan herşeyi sağlasın, hem sözle, hem de işlerle şahitlik yapmaları için cesaretle doldursun.
- Yeni imanlılar sürekli ve sistematik öğretiliş alsınlar ve Rabbin sözünü daha derin anlasınlar, bütün hayatlarını sadece İncilin standartlarına göre yaşasınlar.

halk: Bulgaristan'daki Türkler

yaklaşık 1,1 milyon kişi - Harita: 30

Her hafta sakat kızanlar için yapılan bir bakımevine ziyaret ediyorum. Birdenbire orada çalışan bir bakıcı bana dönüp dedi: "Senin yaptığın iyi değil, sana darıldım. Köyde başka

kişileri ziyaret ediyorsun, ama beni hiç dolaşmıyorsun.” Ben de şöyle cevap verdim: “Senin evini bilmiyorum; bilseydim, zaten çoktan seni ziyaret edecektim. Bak, Nora, son olarak konuştuğumuzdan beri Allahıma hep dua ediyorum, seni iş vaktında göreyim. İşte, bugün Allahım dualarıma cevap verdi” – “Sen zaten sık sık bizim evin altında durup başka insanlarla muhabet yapmışın. Te, o beyaz evi görüyor musun? Ben orada oturuyorum.”

Daha ertesi gün Nora’yı ziyaret ettim. Ona peygamber İsa hakkında konuştum (‘İsa’ adı bütün müslüman halklarda kullanıyor). Onda gerçek bir merak gördüğüm zaman şaşım. Ona bir türkçe İncil verdim, o da büyük iştahla onu okumaya başladı. Onu her dolaştığımda okuduğu şeyler hakkında konuştuk.

Çok vakit geçmedi, kendi hanesine de İncilden okumaya ve ‘peygamber’ İsa adında dua etmeye başladı. Birkaç ay geçti, o zaman boynunda taşıdığı bir muska onun dikkatini çekti. Aslında onu hastalıklardan korunmak için taktı, ama şimdi fark etti, nasıl ondan korkunç bir karanlık güç aktı, onu korkuttu. Birkaç hafta sonra o muskayı hiç anlamadan kaybetti. Ondan sonra gittikçe daha fazla anlıyor ki, İsa sadece bir peygamber değildir, Allahın Oğludur, onu günahlarından kurtarandır. Artık ona bütümn dert ve sıkıntılarda güvenebilir.

Nora ve ailesi Bulgaristan’da yaşayan yaklaşık bir milyon Türklerdendir (bütün nüfus 8,2 milyondur). Bulgaristan’da en çok tutulan din, Ortodoks Hristiyanlığıdır (71%), ikinci yerde ise, ‘halk islamiyeti’ (12%). Türkçe konuşan halk Bulgaristan’ın kuzeydoğusu ve güneydoğusunda yaşıyor. Son yıllarda başka müslüman devletlerden para alıp yüzlerce yeni cami yapıldı, orada din işlerini görerler.

Bulgaristan 45 sene komunist bir diktatörlük altında kaldıktan sonra, 1989 demokratik bir devlet haline geldi. Bu devlet ekonomik ve sosyal konularda ilerlemeye uğraşiyor. Gene de halkın yarısı fukaralık sınırının altında yaşıyor.

1990 yıllarında, daha fazla büyük kasabalarda yaşayan, yaklaşık 10.000 Millet Türkleri Rab İsa’ya iman etmeye başladı. Ama türk köylerinde 100 imanlı ve tek bir topluluk bile yoktur. Bugüne kadar Bulgarlarla Türklerin arasında gerginlik var. Her sene özel günlerde eskiden Türklerin yaptığı kötülükleri anılıyor. Bu yolda halkların arasındaki nefret kuşaktan kuşağa besleniliyor. Onun için imanlı Bulgarlar bile Türklere ancak çok zor müjdeyi ulaştırabilirler.

Bulgaristan’ın güneyinde müjdeyi türk köylerinde anlatmaya çalışıyorlar. Aynı zamanda Bulgaristan’ın kuzeyinde bu iş için reklam yapıyorlar, Millet imanlıları buna katılınsınlar diye. Amacımız şu ki, nasıl Millet mahallelerinde büyük topluluklar oluştuysa, Razgrad, Rusçuk ve Kırçali köylerinde de olsunlar. Ama oradaki insanlar sanki müslümanlığa daha bağlı, İncile sanki daha zor ısınıyorlar.

DUA KONULARI:

- Bulgaristan’da ekonomik ve sosyal durumu düzelsin, daha çok iş yerleri açılsın
- Halkların arasında barışma ve af etmek olsun
- Millet kiliselerinde ruhsal büyüme olsun, imanlılar İncili daha iyi öğrensinler ve yeni ev toplantıları kursunlar.
- Türk köylerinde yaşayanlar kuraj bulsunlar, müjdeyi duyduktan sonra hayatlarını İsa’ya teslim etsinler, bütün köy onlara karşı olsa da.
- müjdeyi yaymak için uyun metodlar bulunsun; gerek tek tek konuşmakla, gerek broşürler, müzik, radyo ve televizyon yoluyla

halk: Tatarlar

7 ile 12 milyon kişi arasında

"Tatarlardan müslüman çıkmaz!" diye bir laf var. Bu söz gösteriyor ki, asıl müslümanlar Tatarlara ne gözle bakarlar. Çünkü Tatarlar bir türk halkıdır ve modern yaşama karşı çok açıktırlar, yeni teknolojileri ve modern eğitime sarılıyorlar. Mesela, asıl müslümanlar kesinlikle içki içmezler, ama Tatarlar bu konuda o kadar katı düşünmezler. Ama Tatarlar için yazdığımız bu deyim bakarken, başka halkların onları nasıl kışkırdıkları da anlaşılıyor. Çünkü Tatarlar çok çalışkan ve başarılı bir halktırlar.

Aslında Tatarlar tek halk değil, bütün bir halk grubudur. Dilleri İstanbul türkçesine yakındır. 'Tatar' adı aslında 13. yüzyılda Cengiz Han'ın Mongollar tarafından verildi. O vakit Mongollar bütün Türk halkları yenip, onların hepsine 'Tatar' derdiler. O vakıtlarda, yani 800 sene önce Orta Asya ve Sibiriya'da yaşardılar. Daha sonra göç ettiler ve Timur Lenk adlı Türk emperatorla Kafkas Dağlarına ve bugünkü Ukrayna'ya yerleştirdiler. Orada gittikçe büyüyen Rus emperatorluğa düşman oldular. Ortodoks Ruslar için müslüman Tatarlar baş düşman oldular. Bu baskı altında 18. yüzyılda Tatarların çoğu Türkiye'ye göç etmeye başladılar. Bu çatışmalar aşağı yukarı 150 sene sürdü. İkinci dünya savaşında Almanlar, Tatarların yaşadıkları Krim yarımadasını ele geçirdiler, kimi Tatarları Almanya'ya götürdüler. İki sene sonra komunist diktatör Stalin, Tatarları suçladı, Almanlarla işbirlik yapıyorlar diye ve ceza olarak halkın çoğunu Orta Asya'ya, özellikle Özbekistan'a sürgün etti.

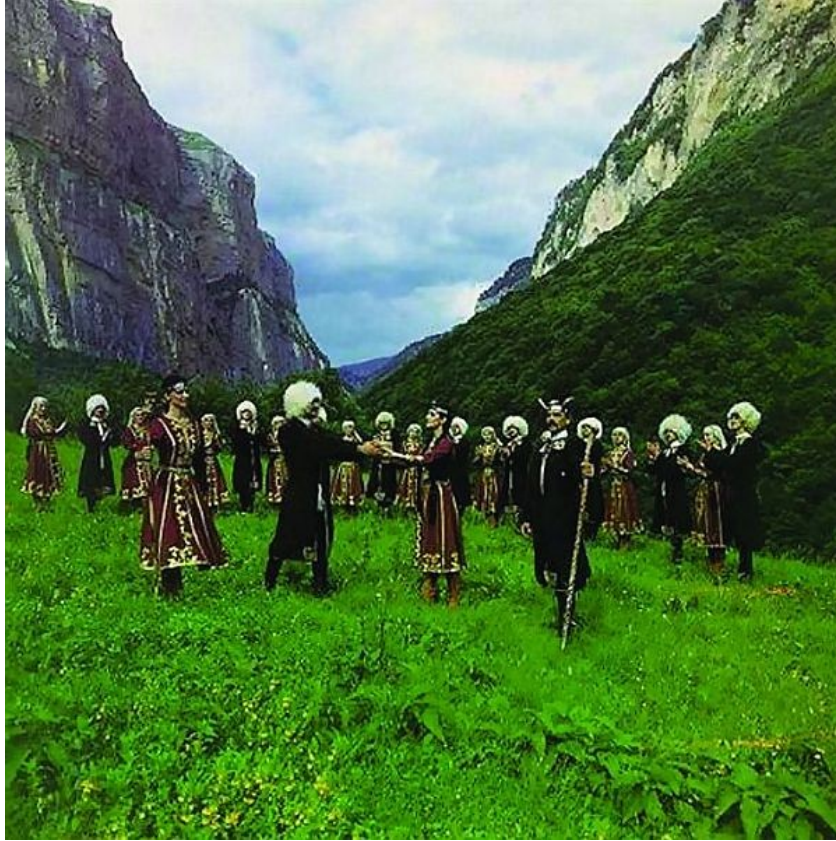
Tatarların aile bağları çok sıkıdır, ama akraba evlilikleri pek bulunmuyor. Tatarların arasında özel bir güreş biçimi yaygındır. İki erkek geniş bir kayış takıyor. Güreşirken sadece o kayışı tutabilirler ve rakibini öyle yere düşürmeye çalışırlar. Her sene Tatarların 'Tepreş' dedikleri bir bahar bayramı var. O zamanlarda bu güreşleri düzenliyorlar. Tatarların çoğu müslümandır, ama onların arasında Yahudiliği kabul etmiş olan bir azınlık da var; onlara 'Karanaim' denilir. 1300 sene önce, politik amaçlarla Yahudiliği kabul etmişlerdi. Rusların baskılarına boyun eğip de ortodoks (pravoslavna) Hristiyanlığı kabul etmiş olan kimi Kazan Tatarları da var. Onların çoğu bugün Allahsız bir yaşam sürerler, fakat birkaç bin yeniden doğmuş gerçek imanlı da var.

Ama Tatarların büyük çoğunluğu müslümandır ve dünyadaki kiliseler bugüne kadar Tatarları Rab için kazanmayı denememiştir. Onun için, Krim Tatarlarının arasında bir avuç imanlıdan fazla yoktur, çoğu da Rusça konuşan topluluklara katılıyor. Son yıllarda bazı topluluklar bu konuda uyanmıştır ve Krim yarımadasına değişik timler göndermiştir.

DUA KONULARI:

- Bütün dünyadaki kiliseler, Tatarlara müjdeyi getirmek için harekete geçsin. Rab özellikle Ukrayna'daki topluluklara bu konuda yüreklerine istek koysun.
- Tatarların arasında açık fikirli çok kişi var. Gerçekleri arayıp müjdeyi araştırınsınlar ve imanlılara yaklaşsınlar.
- Bütün Tatar haneler Rabbe dönsünler ve böylelikle topluluklar daha kolay kurulsunlar.
-

Balkar halkı (Rusya)

Harita: 1

Rusya'nın güney tarafında kocaman Kafkas dağları bulunuyor. Orada yaşayan yüzlerce halklardan biri Balkarlardır. Onlar bir Türk halkıdır. Yüzlerce sene geçince Balkarlar etraftaki Kafkas halklarına benzemeye başladılar, ama hiç bir zaman Türk dilini terk etmediler.

13. yüzyılda Balkarların yaşadığı toraklar sefte olarak büyük Mongol kralı Cengiz Han'ın kontroluna geçti. O zamanlarda Balkarlar Gürcistan (Gruziya) kralının altında idiler ve onun için dövüştüler. Ama bu savaşın arkasından Cengiz Han'ın Türkler ve Mongollardan oluşan kalabalığa katıldılar. Ama Mongollar Balkarları öbür halklara karşı kullandılar ve oradan geri çekilince çok kanlı bir iç savaşı geride bıraktılar.

16. yüzyıldan sonra Balkarlar, Osmanlı Emperatorluğunun bir parçası idiler. Ruslar ve İranlılar hep Balkarların yaşadığı toprakların üzerine savaştılar. Ama 1878 senesinde son olarak Rusya orasını ele geçirdi. Ruslar Kafkas'ta yaşayan bütün Türk ve Tatar halklarına 'Dağ Tatarları' ya da 'Dağ Türkleri' derdiler.

1942-43 senelerinde birçok Balkarlar gönüllü olarak Alman Nazi ordusuna katıldılar. Başka Türk halklarıyla birlikte orada 'Türkistan' adlı bir gönüllüler ordusu kuruldu. Onlardan kimileri SS'e bile katıldılar. Almanlar savaşı kaybettikten sonra, Stalin bu olay için Balkarlardan intikam aldı: 1944 senesinde bütün halk birkaç saat içinde apal topal orta Asya'ya götürülüp sürgün edildi.

1957 senesinde Sovyet hükümeti Balkarlara izin verdi, eski topraklarına dönsünler ve on sene sonra öbür halklarla birlikte belli bir status kazandılar. Rusyanın içinde birçok sancak ayrı, bağımsızlık bir cumhuriyet (republika) gibi devam ederler. 1991 senesinde Kabardino-Balkaristan adında bağımsız bir cumhuriyet kuruldu. 12.000 km² kadar büyüktür (Burgas ve Yambol oblastları birlikte, Malatya ili gibi) Orada 85.000 Balkarlar ve 170.000 Karaçay Türkleri yaşıyorlar. Halk koyu müslümandır ve günlük hayatında da bu belli oluyor. Kabardino-Balkaristan, Kafkas Dağları'nın kuzey tarafında bulunuyor ve bütün Rusya'nın en fakara sancaklarından. Halkın çoğu işsizdir - o da fanatik müslümanlara fırsat veriyor halkta hükümete karşı nefret uyandırıyorlar. Kabardino-Balkaristan'ın etrafında daha bir sürü müslüman sancaklar var: Çeçenya, Osetya, İnguşetya ve Dağıstan. Oradaki iç savaşların yanında Kabardino-Balkaristan sakin ve rahat bir yer sayılıyor.

Kuşaklardan beri çoğunluk olan Kabardino halkı ve azınlık olan Balkar halkının arasında çatışmalar var. Son yıllarda Balkarların 'Yarmuk' adında bir teror organizasyonu meydana çıktı. Bu grup 2002 senesinde Ruslan Gelayev tarafından kuruldu, o da Çeçenya'dan gelen bir çeteci idi. O da sonradan öldürüldü. Bu teror grubunun amacı, bütün kuzey Kafkas'larda müslüman şeriat kanununu getirsinler. Son senelerde Rusya'nın birçok yerinde korkunç suikastlar (atentatlar) yapıldı. Bunları yapan teroristlerin arasında Kabardino-Balkaristan'dan gelen birçok genç adamlar da vardı.

DUA KONULARI:

- Bütün Kafkas Dağlarında barış ve halkların arasında anlaşma olsun
- Balkarların arasında küçücük bir toplantı var; Rab onu korusun
- Ruslar ile Kafkas'taki halkların arasında yüzlerce seneden beri kavga ve çekişme var. Bu düşmanlık bitsin, asıl barışmak olsun.
- Rab kendi ışığını Balkar ve Karaçay halklarına göndersin.

halk: Dağıstan'daki Avar halkı

500.000 kişi - Harita: 1

Avar halkı aslında Orta Asya'nın kırıkk taraflarından geldi. İsa'dan yaklaşık 400-500 yıllarında göç edip Avrupa'nın ortasına ve Balkan devletlerine kadar geldiler. Ama zamanla oradaki halklarla karışıp yok oldu. Bugünlerde o Avarlardan hiç bir iz kalmadı. Ama Avarların bir parçası Kafkas Dağları'na göç etti. İşte. Burada anlattığımız Avarlar bunlardır. Kendilerine 'Maarual' adını veriyorlar ve yarım milyon kadar kalabalıktır. Böylece iki milyonluk Dağıstan'da en kalabalık halktırlar. Dağıstan bugünlerde Rusya'nın bir parçasıdır ve Hazar Gölü'nün (Kaspiysko More) batı kıyısında bulunuyor. Başkentini adı 'Mahaçkala'dır. Dağıstan gerçekten, adından anlaşıldığı gibi, bütün balkanlıktır. Burada otuz kadar ayrı halk yaşıyor. Avarlar da devletin batı ve orta tarafında, en yüksek balkanlıklarda yaşıyorlar. Başkent Mahaçkala'da yaklaşık 60.000 Avar yaşıyor. Aralarında beş ayrı diyalekt konuşuyorlar; onlar da birbirlerinden o kadar farklı ki, kişiler anlaşamıyorlar.

Dağıstan, tarihinde çok savaş görmüş bir yerdir, çünkü orta Asya ve Rusya'dan arap devletlerine uzanan yol buradan geçiyor. 13. yüzyılda Moğollar Dağıstan'dan geçti, 100 sene sonra da Timur Lenk. Son olarak Ruslar orasını 250 sene önce ele geçirdi. Aynı komşu devleti olan Çeçenya gibi, Dağıstan'ın tarihi de sadece Ruslarla karşı savaşmakla doludur. 1994'te Sovyetler Birliği çökünce, Dağıstan halkında ayrı bir devlet kurma isteği meydana gelmedi. Ama birinci Çeçenya savaşı, tabii ki, Dağıstan'ı da etkiledi; savaştan kaçan göçmenler kabul edildi. 1996'da Çeçenler Kızılya kasabasına baskın ettiler. 1999'da daha kalabalık Çeçen askerler Dağıstan'a baskı ettiler ve böylelikle ikinci Çeçenya savaşı başladı.

Dağıstan daha Muhammed'den 150 sene sonra müslümanlaştırıldı. O zamandan beri koyu bir müslüman devleti idi; hep çok sayıda camiler ve Kuran okulları vardı. 19. yüzyılda Türkiye'den Nakşbendi tarikatı bağlı olan 'Sufi' hocalar oraya gelip kendilerine öğrenci kazandı. Onlar, normal Sunni islamiyetten farklı olarak, şeriatın yasaların önem vermeyen, Allahla doğrudan bağlanmaya çalışan mistiklerdir. Komünist yıllarında müslümanlık hemen hemen bütün olarak bastırıldı. Demokrasi gelince, islamiyet yeniden canlanmaya

başladı. Son yıllarda meydana gelen başka bir hareket var: Vahabiler. Bunlar, dini insanın vicdanına brkamakla yetinmeyen, politik bir islamiyeti gerçekleştirmeye çalışan bir gruptur. Bu grup Dağıstan'da önem kazanmaya başlayınca, müslümanların birliği bozuldu. Artık Sufiler ile Vahabilerin arasında çatışmalar başladı.

Hristiyanlık Dağıstan'a daha İsa'dan 300 sene sonra Ermenistan'dan geldi. Ama müslümanlaştırıldıktan sonra, Hristiyanlıktan hiç bir iz kalmadı. Krallık ve komunist yıllarda Protestan toplulukların olup olmadığı bilinmiyor. 1979 yılında Yuhanna incili Dağıstanlıların diline çevirildi. 1998 yılında Rab için çalışan bir Amerikalı kaçırıldı ve ancak bir sene sonra serbest bırakıldı. Aynı Çeçenya gibi, Dağıstan da yabancılar için tehlikeli bir yerdir.

Bütün Dağıstan'da adetleri ve imanı koruyan, kadınlardır. Erkekler 'nazar'dan o kadar korkuyorlar ki, kendi karılarını bile adlarıyla çağırıyorlar. Namus meselesi için, kadınlar altmış yaşı doldurmadan sokağa çıkamazlar. Ama onun dışında Dağıstanlılar misafirliği ve beraberliği seven bir halktır.

DUA KONULARI:

- Dağıstan'da artık barış ve sağlam bir ortam sağlansın.
- Bu zor şartlar altında çalışan İncil tercümanlarına Rab tarafından bol bol fırsat ve kuvvet verilsin
- Dağıstan'ın dışında bulunan Avarlar imanlılarla karşılaşıp, müjdeyi duysunlar.

Amerikada müslümanlar

İlginç bir şey şu ki, SAŞt (ABD) içinde kaç müslüman yaşıyor bilinmiyor. Herkes başka bir

numara veriyor: kimisi 2 milyon, kimisi 7 milyon, o da halkın 1-2% demek oluyor. Ama belli ki, Amerika'nın bazı yerlerinde çok msülüman var. 2001 senesinde bile 1200 cami vardı.

Müslümanlar da çok değişik halklardandır: ancak 15% Araptır, 30% siyah tenli Amerikalı, 33% de Hindistan, Pakistan ve Bangladeş gibi güney Asya devletlerindedir. Geri kalanlar bütün dünyadandır.

En çok cami Kalifornia, New York, New Cörsi ve Mişigan sancaklarındandır. Bugünlerde 25.000 kişilik küçük kasabalarda da camiler yapılıyor, ki 25 sene önce öyle bir şey yoktu.. Detroit kasabasına yakın Dirborn adında bir yer var. Orada 11.000 m2 üzerinde Amerikanın en büyük müslüman merkezi yaptılar (12 milyon dolar fiyatına). Ditroit etrafında daha 30 tane cami var.

Herkesin tanıdığı Mac Donalds restoranları herkesi şaşırttı: Dirborn kasabasındaki Mac Donalds 'Helal-Burger' adında bir tavuk sandviçi satmaya başladı. Helal burada müslüman adetlerine göre kesilmiş tavuklar için kullanılıyor. Bu olay sadece Dirborn'da devam ediyor, Amerika'nın öbür yerlerinde yok, ama gene de müslümanların ne kadar yayıldığını gösteriyor.

San Fransisko bölgesinde müslümanların sayısı son 20 sene içinde 200.000 kişiye kadar büyüdü. Bunların arasında 12.000 Afgan, 32.000 İranlı ve 6.000 Pakistanlı var. Bu gelişme San Fransisko'nun görüşünü değiştirdi: gittikçe daha fazla o devletlerin insanlarına hizmet eden kitap dükkanları ve restoranlar görünüyor.

11. 09. 2001 tarihinde New York'ta yapılan atentat (suikast) ve bunun arkasında başlatılan Afganistan ve İrak savaşları bir tarafta Amerikalıların müslümanlar hakkındaki düşünceleri kötü olarak değiştirdi. Öbür tarafta artık en küçük kasabalara bile müslümanlar taşınıyor, bu da imanlılara fırsat veriyor, onlara müjdeyi yaysınlar.

Birkaç kilise kendi devletlerinde müslümanları Rab için kazanmak ne kadar önemli olduğunu anlamaya başladılar, ama çoğu daha bu konuda hareket geçmeleri lazım. İmanlıların çoğu bu konuda bilgisizdir: kimi kişiler sanıyor ki, müslümanlar da kurtulacak, yeter ki kendi dinlerinde Allaha hizmet etsinler. Başkaları gene korku yüzünden müslüman komşularına yaklaşmıyorlar. Kişilerin arasındaki kültür farklılıkları o kadar büyük ki, imana gelen müslümanları var olan Amerikalı kiliselere katmak çok zor oluyor. Kimi yerlerde, nerede çok mslüman yaşıyor, Rabbe gelenler için ayrı ayrı kiliseler kurmayı düşünüyorlar, her bir halk ya da dil için ayrı olsun.

DUA KONULARI:

- Amerikalı imanlılar en birinci müslümanlara karşı hissettikleri korkuyu yensinler, kendi devletindeki müslümanlara sevgi göstermeyi öğrensinler.
- Amerikalı imanlılar yabancı devletlerden gelen müslümanlara yeterince anlayış ve onların kültürüne karşı merak göstereyinler. İncili yaymak ancak öyle mümkündür.
- Yeni topluluklar kurmak için tecrübeli işçiler lazım; o topluluklar her müslüman halkının dilinde olacak.